

Egy nyelv van a világon, amit mindenki megért, s ez az értelemmel párosuló szeretet, békesség és jóakarát nyelve. Műveljük, gyakoroljuk ezt a kisebb és nagyobb közösségekben, hogy így mi is hozzájárulhassunk a haladáshoz.

KERESZTES SÁNDOR

HÍVJ SEGÍTSÉGUL ENGEM

Zsolt 50, 15

Állomás. A vonat befutott, nagy a tolongás, sok az utas, a legtöbbnek nagy a csomagja... Utasunk már felszállt, helyét megtalálta, csomagját feltette, már ki is lépett a folyosóra, lehúzta az ablakot, most kihajolt — arca pírban ég, lélegzete zilál, szeme csillog, — izgalomtól — meghatódottságtól — vágytól egyaránt... Arra néz, aki ott áll az ablak alatt a peronon.

Ki az, aki felszállt a vonatra? Fiaid, aki katonának megy, lányod, aki bejutott egy iskolába, s most elmegy messze, egy nagy városba, — gyermeked, aki megkapta kinevezését s most útra kel munkahelye felé... És ki az, aki ott áll a vonatablak alatt? Te vagy az, az útra kelő gyermek édesapja, édesanyja... És mit mondasz te, aki ott állsz a peronon? Ezt: édes gyermekem, aztán írd, minden héten írd! Valamire szükséged van, azonnal értesíts! Ha valami bántódás ér, közöld! — Azonnal megyek! Hívj segítségül engem, hiszen tudod, hogy mennyire szeretlek! Minden erőmmel, tehetséggemmel segítségemre voltam eddig is s leszek ezután is, csak te ember légy, csak te boldog légy! Bizzál bennem!

A mozdony füttyent, a szerelvény meglódul, s csak most tűnik fel, a vonatra ez van felírva: 1974! Csak most ismerem fel annak könnyes szemé tükrében, aki a peronon, az ablakom alatt áll, hogy az utas én vagyok. Az pedig, aki ott áll és marad: az Isten, édes Atyám!

Az esztendő első vasárnapján lássátok ezt a képet! Éljétek bele magatokat ebbe, hiszen az élmény ismerős, nem elvont, általános. 1974-be belefut életvonalunk. Gyermeked vagyunk mind, Isten gyermekei, s az 1974-es vonaton útra kelünk a gondviselés által meghatározott hivatásunk és rendeltetésünk medrében céljaink felé: szolgálni, mint a katona, tanulni, mint a diák, dolgozni, mint a munkás. Atyánk, az Isten ott van az állomáson. Ő marad. Csak mi utazunk, az idő gyermekei... Ő idő felett áll, Ő tér felett lebeg, hogy ott legyen mindenben, mindenkor, mindenütt. Ez egyedül az övé, az Atyáé. Mérhetetlen szíve tökéletes szeretettel, aggodalommal teli: Gyermekem, 1974 vonatán utazó édes magzatom! Csomagodat jól megraktam, sok minden van benne! Írd! Tarsd fenn állandóan velem a kapcsolatot! Valamire szükséged van, értesíts! Ha valami bántódás ér, közöld! Azonnal ott vagyok! Hívj segítségül engem, hiszen tudod, hogy mennyire szeretlek... Minden erőmmel

mel, tehetséggel segítségedre voltam eddig is s leszek ezután is, csak te ember légy, csak te boldog légy! Bízzál bennem!

Robog a vonat, '74 vonata... Ma január hatodikát írjuk. Kattognak a kerekek, ráununk a tájra. Olvad a hó. Alszik a természet. Ködben jön a korai est. Milyen jó, hogy még nem gyűjtják fel a villanyokat! Befelé tekintünk... Azt látjuk, aki az imént búcsút intett... Mit is mondott?

Hívj segítségül engem... bízzál bennem! Igen, — segítségre minden bizonnyal szükségem lesz... Még Jézusnak is volt, aki tizenkét tanítványt állított maga mellé segítségül. Igen, segítségre szükségem lesz 1974-ben is, hiszen én olyan kis, gyöngye ember vagyok...

A vonat robog... A villanyfény még mindig nem gyúlt ki... Befelé nézek '74 vonatán... Látom Atyámat az állomáson... Ezt mondotta: Hívj segítségül engem a nyomorúság idején! Ó, édes Atyám! — milyen jó vagy Te, milyen tökéletes szülő vagy te! Milyen bölcs vagy. Hogy tudod, hogy amikor jól megy sorom, elfelejtelek! Eszembe se jutsz, — vagy csak úgy futólag... Te — fájó szívvel bár —, de megelégszel akkor is, ha bajomban, nyomorúságomban kereslek Téged, — ha csak akkor írok, ha baj van! Hála Neked, Isten, hála! Én, gyarló gyermeked, áldalak! És bízom Benned! Téged hívlak segítségül, egyedül Téged!

Mert nem tudom, hova visz a vonat, '74 vonata! Ki ismerné közülünk, utasok közül a holnapot? Ez a vonat nem meghatározott sínpáron robog. A következő állomást sem tudjuk... Csak azt tudjuk, hogy jön „víg öröm“ és jön „nyomorúság“ is... És én Téged hívlak segítségül...

Kiszaladt a vonat már rég az állomásról. Rajta ülsz. Felhúztad az ablakot. Beültél a helyedre. Most egy kilométerkő mellett robog el a vonat. Rápillantasz — ez van ráírva: január 6. Alkonyodik. Még nem ég az év fénye, vakító ivlámpája... Merülj el gondolataidban, fürödj lelked égi tavában... Lásd az arcot, ki az imént még ott állt vagonod ablaka alatt. Mit mondott? Írj, — gondolj rám, — ne feledd, — én szeretlek téged, — én annyi mindent raktam csomagodba az útra!... Bízzál énbennem, szeress engem, ha valami bántódás ér, közöld, „hívj segítségül engem a nyomorúság idején, és én megszabadítalak téged és te dicsőítesz engem...“

És te dicsőítesz engem... Ó, bár lenne tiéd ez az atyai segítség, bár éreznéd meg, tapasztalnád meg, hogy neked ez mennyire kell, s elnyervén azt, nyomában lenne egész esztendőben lelked boldog dala: hálaadó dicshimnusz a jó Istennek, örök Atyánknak. Ámen.

MÁJAY ENDRE

EGYHÁZI ÉLET

Egyházi Képviseelő Tanács november 22-én tartotta meg utolsó évnegyedi rendes ülését dr. Kovács Lajos püspök elnöklete alatt. A Tanács tárgysorozatán egyházközségi, egyházköri és egyetemes egyházi folyó ügyek, valamint a f. é. főtanácsi ülés előkészítése szerepelt. E. K. Tanács a Missziói Bizottság javaslatára elhatározta az Énekeskönyv újból való kiadását.

Egyházi Főtanács december 2-án tartotta ez évben második rendes ülését. Az ülést Kolcsár Sándor közügyigazgató imája és dr. Barabássy László elnöklő főgondnok megnyitó beszéde vezette be. Ezután a Főtanács üdvözlő táviratot intézett az Állam, Vallásügyi Hivatal, valamint az Országos Békevédelmi Bizottság vezetőségéhez.

A Főtanács tárgysorozatán a püspöki, E. K. Tanácsi és Nyugdíjpénztári jelentések szerepeltek, melyek részletesen beszámoltak Egyházunk 1972—73. évi életéről és tevékenységéről. A jelentésekhez hozzájáruló tanácsosok észrevételeket és javaslatokat tettek az előterjesztett jelentésekkel kapcsolatban, melyeket a Főtanács egyhangúlag elfogadott.

Főtanács tiszteletbeli címet adományozott az egyházkörök által javasolt atyánkfiaiak hűséggel végzett szolgálatuk elismeréseként. A választások során a Főtanácsban, az E. K. Tanácsban és az egyes bizottságokban időközben megüresedett helyek nyertek betöltést.

A Főtanács tudomásul vette az egyházi beszéd írásra kihirdetett pályázat eredményét, a pályadíjakat kiosztotta, és új pályázat kihirdetésére utasította az E. K. Tanácsot.

Főtanács végül határozatot hozott a háromszéki egyházkör nevének „sepsiszentgyörgyi“-re való változtatására.

A főtanácsi istentiszteleten a lelkészi szolgálatot Benczédi Ferenc külküllődombói lelkész, az énekvezéri teendőket pedig Péterfy Gyula ny. zenetanár végezte.

Lelkészi értekezlet. A III. évnegyedi tájékoztató és teológiai értekezleteket az egyházkörökben augusztus-szeptember hónapban tartották. A közérdekű lelkészi értekezlet tárgya volt: Országunk történelmi mű-